

Gorzyszów, w powiecie kamiennogórskim województwa wrocławskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 185 f, g według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1966—1975. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych cennych i interesujących form wietrzania piaskowca ciosowego.

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urzędzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni gleby, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- c) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których

pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

- d) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
 - e) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
 - f) niszczenia gleby, pozyskiwania kamieni i innych kopalin,
 - g) rycia napisów i znaków na skałach,
 - h) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
 - i) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
 - j) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
 - k) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych oraz innych urządzeń technicznych z wyjątkiem urządzeń bezpośrednio związanych z turystycznym zagospodarowaniem terenu rezerwatu — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody.
 - l) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.
5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*

211

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 15 lipca 1970 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Brzoza Czarna w Reczpolu” obszar lasu o powierzchni 2,66 ha, położony w Leśnictwie Korytniki Nadleśnictwa Hołubla, w gromadzie Krzywca, w powiecie przemyskim województwa rzeszowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 132 c według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1960—1969. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych stanowiska brzozy czarnej (*Betula obscura*).

4. Na obszarze rezerwatu zabrania się:

- a) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urzędzenia gospodarstwa rezerwatowego podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na znisz-

czenie otoczenia i powierzchni gleby, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,

- b) zmieniania stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez właściwy organ do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,
- c) zbioru owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- d) zbioru ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- e) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
- f) niszczenia gleby i pozyskiwania kopalin,
- g) zanieczyszczania terenu i wzniesienia ognia,
- h) niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- i) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- j) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,

- k) wznoszenia budowli oraz zakładania lub budowy urządzeń komunikacyjnych oraz innych urządzeń technicznych,
l) przebywania poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Popko*

212

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, OBRONY NARODOWEJ ORAZ ROLNICTWA

z dnia 28 lipca 1970 r.

uchylające zarządzenie w sprawie skierowania na praktykę studentów wyższych szkół rolniczych po ukończeniu przez nich wojskowego szkolenia studentów i otrzymaniu tytułu podchorążego rezerwy.

Na podstawie art. 56 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1960 r. w sprawie praktyk studentów szkół wyższych (Dz. U. z 1961 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się zarządzenie Ministrów Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Obrony Narodowej oraz Rolnictwa z dnia 30 grudnia 1966 r. w sprawie skierowania na praktykę stu-

dentów wyższych szkół rolniczych po ukończeniu przez nich wojskowego szkolenia studentów i otrzymaniu tytułu podchorążego rezerwy (Monitor Polski z 1967 r. Nr 5, poz. 28).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*

Minister Rolnictwa: *J. Okuniewski*

213

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 30 lipca 1970 r.

w sprawie wytycznych dotyczących zasad organizacji specjalistycznych laboratoriów środowiskowych.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały Nr 71 Rady Ministrów z dnia 25 maja 1970 r. w sprawie tworzenia i organizacji specjalistycznych laboratoriów środowiskowych (Monitor Polski Nr 25, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wytyczne w sprawie zasad organizacji specjalistycznych laboratoriów środowiskowych, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki:
w z. *W. Czachórski*

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 30 lipca 1970 r. (poz. 213).

WYTYCZNE W SPRAWIE ZASAD ORGANIZACJI SPECJALISTYCZNYCH LABORATORIÓW ŚRODOWISKOWYCH

1. Specjalistyczne laboratoria środowiskowe utworzone przy lub w placówkach naukowych, które nie mają, z mocy obowiązujących przepisów, uprawnień do zatrudniania pracowników naukowo-badawczych, powinny zatrudniać tych pracowników na zasadach przewidzianych w art. 39 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129).

2. Laboratorium kieruje kierownik powoływany i odwoływany przez dyrektora placówki naukowej, przy której lub w której zostało ono utworzone, po zasięgnięciu opinii rady naukowej tej placówki.

3. Kierownikiem laboratorium może być profesor, doktor habilitowany lub samodzielny pracownik naukowo-badawczy.

4. W zależności od potrzeb kierownik laboratorium może tworzyć pracownie specjalistyczne, które są mu bez-

pośrednio podporządkowane. Pracownie specjalistyczne są tworzone w zasadzie wówczas, gdy działalność laboratorium jest wielokierunkowa lub wymagająca różnych metod badawczych bądź poznawczych i gdy wyodrębnienie organizacyjne tej działalności uzasadnione jest szczególnymi potrzebami.

5. Pracownią w laboratorium kieruje kierownik powoływany i odwoływany przez kierownika laboratorium.

6. 1) Przy laboratorium może być powoływana komisja naukowo-techniczna jako organ opiniodawczy i doradczy laboratorium.

2) Komisję naukowo-techniczną laboratorium oraz jej przewodniczącego powołuje dyrektor właściwej placówki naukowej za zgodą właściwego ministra (Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk kierownika urzędu centralnego).